

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/33/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010421
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3815010421.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému Z. B., nar. XX.XX.XXXX v N., trvale bytom H. č. XX, okres B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2, písm. a) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 1T/126/2015 zo dňa 01.03.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21.09.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného Z. B. a prokurátora z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 1T/126/2015 zo dňa 01.03.2017, bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z. na tom skutkovom základe, že dňa 09. apríla 2014 medzi 12.00 hodinou až 13.00 hodinou na hranici pozemku patriacemu k rodinnému domu číslo XX v H., okres Prievidza, po predchádzajúcom slovnom nedorozumení verbálne napadol poškodeného W. H., v ruke držal sekeru, ktorú zdvihol nad hlavu a vyhrážal sa poškodenému v prítomnosti ďalších dvoch osôb zabitím, poškodený sa úderu uhol, ale verbálne hrozby v ňom vzbudili obavu, že ich obvinený splní a hrozby vyvolali v poškodenom zhoršenie zdravotného stavu a nutnosť lekárskeho ošetrenia.

Za to bol odsúdený podľa § 360 ods.2 Trestného zákona, § 41 ods.1 Trestného zákona, § 38 ods.2 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona § 37 písm. h) Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, pričom podľa § 49 ods.1 písm. a) Trestného zákona, § 50 ods.1 Trestného zákona mu bol výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Proti citovanému rozsudku podali odvolania jednak obžalovaný a to proti všetkým jeho výrokom, ale i prokurátor proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Prokurátor odvolanie odôvodňoval tým, že podľa jeho názoru bola obžalovanému nesprávne priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že viedol pred spáchaním skutku riadny život a tým súd vychádzal z nesprávne určeného rozpätia upravenej trestnej sadzby, pretože malo byť aplikované ustanovenie § 38 ods. 4 Trestného zákona a v dôsledku toho bol trest ukladaný mimo zákonom určenej trestnej sadzby. Vedenie riadneho života nemožno obžalovanému priznať, nakoľko z registra priestupkov vyplýva, že v roku 2013, konkrétne dňa 25.01.2013, sa obžalovaný dopustil 2 priestupkov na úseku cestnej premávky, od spáchania ktorých do času spáchania prejednávaneho skutku neuplynul taký čas, aby bolo možné považovať správanie sa a život obžalovaného pred skutkom za riadny spôsob života. Navyiac z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dochádzalo medzi obžalovaným a poškodeným už aj pred skutkom k dlhodobým susedským sporom a konfliktom, čo taktiež

svedčí o tom, že nemohol obžalovaný pred skutkom potom logicky viesť riadny život. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne úvahy, považuje výrok o treste napadnutého rozsudku za nesprávny a nezákonný a navrhol, aby krajský súd rozsudok v časti výroku o treste podľa § 321 ods. 1, písm. d), e) Trestného poriadku zrušil a uložil obžalovanému úhrnný podmienený trest podľa § 360 ods. 2, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. h) Trestného zákona vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v prvej polovici zákonného rozpätia.

Obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania uviedol, že od samého začiatku trestného stíhania popiera spáchanie akejkoľvek trestnej činnosti voči poškodenému W. H.. Žiadnej trestnej činnosti sa nedopustil a obvinenie voči nemu je zo strany W. H. s pomocou jeho sestry L. Z., ako aj jej zamestnankyne v pekárni W. O., v celom rozsahu vykonštruované. Poukázal na to, že v predchádzajúcom konaní okresný súd pôvodne uznesením zo dňa 2.11.2015 vec postúpil Okresnému úradu v Prievidzi na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, no na podklade sťažnosti prokurátora Krajský súd v Trenčíne toto uznesenie zrušil a v podstate prikázal Okresnému súdu v Prievidzi uznať ho za vinného zo žalovaných trestných činov. Myslí si, že Okresný súd v Prievidzi na základe správania sa svedkov obžaloby i poškodeného pri výsluchoch a porovnaním ich výpovedí z prípravného konania dospel už v predchádzajúcom konaní postupom podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku k presvedčeniu, že tvrdeniam poškodeného a svedkov obžaloby nemožno uveriť a preto aj nedospel pôvodne k takému vyhodnoteniu dôkazov, že sa dopustil trestnej činnosti. Obžalovaný sa však nestotožňuje s postupom ani okresného súdu, ani krajského súdu, nesúhlasí s tým, že sa stal skutok, pre ktorý je na neho podaná obžaloba, nedopustil sa ani priestupku, teda okresný súd ho mal oslobodiť spod obžaloby podľa § 285 písm. a) Tr. zák., tak ako požadoval na hlavnom pojednávaní po skončení dokazovania. Okresný súd ho potom v ďalšom konaní napadnutým rozsudkom odsúdil za skutok, ktorý nespáchal a s týmto rozsudkom nemôže súhlasiť. Predmetný incident je jedným z viacerých konfliktných situácií medzi jeho rodinou a rodinou L. Z., vrátane jej manžela W. Z., ako aj jej brata W. H. a celú vec je potrebné posudzovať v širších súvislostiach. Nestotožňuje sa so skutkovými zisteniami a právnymi závermi okresného súdu, pričom poukázal na závažné rozpory vo výpovediach poškodeného a svedkov obžaloby, ktoré svedčia o tom, že svedkovia H., O., Z. boli dohodnutí už pred ich výsluchmi v prípravnom konaní čo budú vypovedať proti nemu, aby ho kriminalizovali. Títo svedkovia vo svojich výpovediach v prípravnom konaní zo dňa 8.7.2014 zhodne popisovali skutok tak, že ho W. H. oslovil, aby nezatíkal kolíky do zeme, tak obžalovaný pustil kladivo, ktoré mal v ruke na zatĺkanie kolíkov z ruky, otočil sa, išiel k vedru vybral z neho sekeru, vrátil sa do blízkosti W. H. a touto sa na neho zahnal. Naproti tomu všetci traja svedkovia v nasledujúcich výpovediach dňa 31.10.2014 vypovedali opäť zhodne, ale odlišne od skoršej výpovede, keď uvádzali, že po upozornení H., aby kolíky nezatíkal, mal sa obžalovaný rozbehnúť proti W. H., dobehnúť bližšie k nemu a vzápätí sa mal otočiť, bežať naspäť k vedru, kde zobral sekeru a vrátiť sa späť k poškodenému H. a zahnať sa na neho sekerou. W. H. vysvetlil rozdiel vo výpovedi zo dňa 31.10.2014 tak, že si medzitým pozeral kamerový systém na štvrtý alebo piaty deň po incidente a prišiel na to, že obžalovaný mal v ruke kladivo, keď sa k nemu rozbehol, pričom tiež uviedol tiež, že kamerový systém už nie je, pričom si ho nikto nežiadal a ten sa po nejakom čase vymazáva. Takéto vysvetlenie obžalovaný považuje za klamstvo a to z dôvodu, že predmetný skutok sa mal stať 9.4.2014, pričom prvé výpovede všetkých troch boli uskutočnené pred vyšetrovateľom PZ až dňa 8.7.2014. Preto takéto vysvetlenie považuje za nedostatočné, vzbudzujúce vážne pochybnosti o dôveryhodnosti tak poškodeného, ako aj svedkov Z. a O.. Je tomu tak preto, že rozdielnosti vo výpovediach nie sú len u W. H., ale tie isté rozdielnosti sú i vo výpovediach jeho sestry, ako aj jej zamestnankyne. Je podľa názoru obžalovaného v súlade so zásadami logického myslenia a so zásadou rozumného vyhodnotenia takýchto rozporov záver, že všetci traja boli dohodnutí najskôr na jednej verzii údajného incidentu a neskôr ešte počas prípravného konania túto verziu zasa zhodne všetci traja zmenili na inú verziu, pričom vysvetlenie o zmene tejto verzie je nezmyselné a nelogické. Pochybnosti o tom, že došlo vôbec ku skutku, pre ktorý na neho bola podaná obžaloba umocňuje aj okolnosť, že uvedení svedkovia buď tvrdili, že nevedia akú farbu mala sekera, ktorou mal ohrozovať poškodeného, alebo tvrdili, napr. O., že išlo o bežnú sekeru s hnedou rúčkou, čo však nezodpovedá skutočnosti, pretože sekerka, ktorú mal vo vedre a ktorú na krátko vybral, mala modrú rúčku aj kovovú časť, čo by si svedkovia museli pamätať. Z toho vyplýva, že len opakujú klamstvá, ktoré im povedal W. H. a incident vôbec nevideli, alebo klamú v tom, že sa mal na W. H. zaháňať. Pritom sekerku mal pri sebe predovšetkým z dôvodu, že špicatil kolíky, ktoré zatíkal do zeme, ale aj z dôvodu, že dňa 18.3.2014, keď prvýkrát osádzal kolíky na vytýčenú hranicu znalcom, tak pustil na neho W. Z. st., t.j. manžel svedkyne L. Z. psa, z ktorého možno mať vážnu obavu a ktorý pes sa voľne pohyboval aj po jeho pozemku pri ďalšom incidente, ktorý je predmetom konania pred Okresným súdom v Prievidzi pod sp.zn. 2T/62/2016. V tej súvislosti navrhoval aj doplniť dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu

Okresného súdu Prievidza č. 2T/62/2016, pretože v tomto konaní sa prejednáva obžaloba podaná na neho pre údajný trestný čin zo dňa 27.5.2014, pri ktorom mal vidlami udrieť W. Z. - manžela L. Z., ktorý kosil jeho pozemok. V tej veci svedčili proti nemu aj W. H., teda poškodený v aktuálne prejednáwanej veci, ako aj W. Z. ml. - syn L. Z. a tiež jeho priateľka, ktorá však našťastie pre neho samotného natočila incident na kameru v mobilnom telefóne a keďže záznam nebol vysokej kvality a bolo na ňom vidieť najmä to, že má v rukách vidly a pri ňom stojaci W. spadol na zem, predpokladali, že tento záznam ho usvedčí v zhode s ich výpoveďami. Avšak nielen jeho odmietanie takýchto klamstiev, ale aj znalecký posudok znalca z odvetia kriminalistická fotografia R.. V. N., ktorý zabezpečil preukázal, že W. Z. neudrel, že sa sám zvalil na zem a aj na základe tohto znaleckého posudku, Krajský súd v Trenčíne uznesením č. 3To/106/2016 zo dňa 26.1.2017, predtým vydaný rozsudok Okresného súdu v Prievidzi č. 2T/62/2016 zo dňa 27.9.2016, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a z prečinu výtržníctva, v celom rozsahu zrušil a vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, pričom z obsahu rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že na základe predmetného dôkazu je dôvodné predpokladať, že pri doplnení dokazovania by odvolací súd mohol dospieť k iným skutkovým záverom než k akým dospel súd 1. stupňa. Aj z uvedeného jednoznačne vyplýva, že v tomto konaní vypočutí svedkovia, medzi ktorými je poškodený W. H. a rodinní príslušníci L. Z. klamali v postavení svedkov a W. Z. ho krivo obvinil z trestného činu, ktorý nespáchal. Z uvedených dôvodov v tomto konaní navrhol, aby sa súd oboznámil s obsahom predmetného spisu, keďže obe veci úzko súvisia, ide o posudzovanie incidentov, ktorých priebeh rodina Z., vrátane W. H. popisuje v postavení svedkov v rozpore so skutočnosťou. Súd takýto dôkaz nevykonal, hoci svedkovia obžaloby zjavne klamú v úmysle privodiť mu trestné stíhanie ako pomstu za to, že spolu s manželkou proti ich vôli dosiahol legálnou súdnou cestou zrušenie spoločného spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam, na ktorých sa incidenty odohrali a doposiaľ ešte prebieha súdne konanie o vypratanie nehnuteľností, ktoré má rodina L. Z. na pozemkoch obžalovaného. Ide teda až o nenávisťné konanie zo strany rodiny L. Z. proti rodine obžalovaného a týmto okolnosťami, hoci sú dôležité pre posudzovanie dôveryhodnosti svedkov a pravdivosti ich výpovedí, nebola zo strany súdov v tejto veci venovaná náležitá pozornosť a súdy aj preto dospeli k nesprávnym skutkovým záverom. Preto trvá na tom, aby bol oboznámený aj spis Okresného súdu v Prievidzi sp.zn. 2T/62/2016 na preukázanie, že poškodený W. H. je osoba nedôveryhodná. Z vyššie uvedených dôvodov obžalovaný navrhol krajskému súdu napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a,b,c), ods. 3 Trestného poriadku zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť Okresnému súdu v Prievidzi, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a aby bol v konečnom dôsledku podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodený.

Obžalovaný sa tiež vyjadril k odvolaniu prokurátora, ktoré považuje za nedôvodné. Nie je pravda, že pred skutkom nežil riadnym spôsobom života. Pokiaľ ide o konfliktné situácie, sú to práve rodinní príslušníci W. H., ktorí sústavne vyvolávajú nedorozumenia a sú to práve oni, ktorí sa správajú protiprávne v súvislosti s majetkovými spormi, pričom ide o osoby, ktoré nerešpektujú súdne rozhodnutie. Zopakoval, že prejednávaný skutok, z ktorého je obžalovaný, sa nestal. Pokiaľ ide o dva priestupky z januára 2013, išlo o jeho jedno nesprávne zaparkovanie dňa 25.1.2013, čo podrobne popísal. Aj keď so spáchaním priestupku nesúhlasil, no keďže bol poučený, že pokiaľ zaplatí pokutu 10,- € bude záležitosť vysporiadaná, tak pokutu zaplatil a podľa neho ide o jeden priestupok, ktorým boli porušené dva právne predpisy a bola mu uložená len jedna bloková pokuta 10,- €, ktorú zaplatil. Nepovažuje za správny názor prokurátora, že jedno nesprávne zaparkovanie s autom a zaplatenie blokovej pokuty je dôkazom, že nevedol riadny spôsob života. Obdobne vyhodnotil jeho predchádzajúci život aj súd prvého stupňa a správne mu priznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák. Odvolanie prokurátora preto považuje v celom rozsahu za nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu, konanom o odvolaniach, zástupkyňa krajskej prokuratorky uviedla, že sa pridržiavam písomne podaného odvolania prokurátora okresnej prokuratúry, navrhla tomuto vyhovieť a rozhodnúť v súlade s ním. Odvolanie obžalovaného navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovaného s poukazom na písomné dôvody odvolania obžalovaného navrhol, aby krajský súd rozhodol v jeho intenciách s tým, že zruší napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vráti súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie, kde sa budú domáhať oslobodenia obžalovaného spod obžaloby. Opätovne zdôraznil rozdiely v skorších výpoveďach svedkov a poškodeného s ich neskoršími výpoveďami. Pokiaľ ide o odvolanie prokuratorky, toto považuje za nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedol obhajca žiadal, aby odvolací súd rozhodol tak, ako navrhol obhajca.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania obžalovaným napadnutý rozsudok v intenciách § 317 ods.1 Tr.por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného ani prokurátora nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd na pripomienky obžalovaného k predchádzajúcemu konaniu uvádza, že okresný súd v predchádzajúcom konaní po vykonanom dokazovaní skutok postúpil na prejednanie priestupku nie z dôvodu, že by sa skutok nestal, ako to mylne naznačuje obžalovaný v odvolaní (čo by ani urobiť nemohol a musel by obžalovaného oslobodiť spod obžaloby), ale z dôvodu, že nie je naplnená materiálna stránka trestného činu. Krajský súd potom z podnetu sťažnosti prokurátora vyslovil záver, že v danom prípade nemožno hodnotiť konanie obžalovaného ako banálne verbálne prejavy, alebo menej závažné konanie, ktoré by mali byť posudzované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, preto vec zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Napokon súd prvého stupňa vo vzťahu k rozhodovaniu o vine v záujme zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a na základe toho dospel k správny skutkovým zisteniam i právnym záverom. Nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami, že výpovede poškodeného a svedkyň O. a Z. sú nepravdivé a tieto svedkovia nedôveryhodní len s poukazom na ich údajne rozdielne výpovede zo dňa 31.10.2014 oproti skorším výpovediam zo dňa 08.07.2014 k skutočnostiam, či sa obžalovaný pred samotným zahnaním sekerou mal k poškodenému rozbehnúť najskôr s kladivom v ruke, alebo bez neho, resp. či išiel najskôr k vedru so sekerou. Odvolací súd k tomu uvádza nasledovné. Svedkyňa O. dňa 08.07.2014 vypovedala, že po tom, čo obžalovaný zatĺkal kolíky kladivom, obžalovaný sa rozbehol k poškodenému s kladivom v ruke, potom sa zastavil, vrátil sa k vedru, z ktorého vybral sekeru a rozbehol sa k poškodenému, na ktorého sa zahnal a sekol po ňom. Dňa 31.10.2014 vypovedala, že obžalovaný sa najskôr pohol k poškodenému, potom sa vrátil k vedru, odkiaľ vzal sekeru, išiel za poškodeným a keď boli na dosah, sekol smerom na poškodeného. Svedkyňa Z. dňa 08.07.2014 vypovedala, že obžalovaný sa najskôr vo vzdialenosti asi dva metre od poškodeného zahnal kladivom, ktoré mal v ruke, potom kladivo pustil, otočil sa k vedru, vybral z neho sekeru, vrátil sa rýchlejšim pohybom k poškodenému a sekol smerom na neho. Ten sa však stíhol uhnúť. Dňa 31.10.2014 potom vypovedala, že obžalovaný sa rozbehol k poškodenému s kladivom v ruke, potom sa otočil, vrátil k vedru, kde dal kladivo a vzal sekeru, zrýchleným krokom prišiel k poškodenému a sekol na poškodeného. Keby sa poškodený neuhol tak ho sekne. Napokon samotný poškodený dňa 08.07.2014 vypovedal, že obžalovaný sa najskôr proti nemu rozbehol, nemal nič v rukách, na to sa otočil a utekal k vedru, vytiahol z neho sekeru, vrátil sa k nemu, povedal roztrepem ti gebuľu a sekol. Keby sa neuhol, sekne ho do hlavy. Dňa 31.10.2014 popísal skutok rovnako s tým, že najskôr sa proti nemu obžalovaný rozbehol s kladivom v ruke a potom sa otočil a išiel k vedru odkiaľ vzal sekeru. Odvolací potom súd uvádza, že pokiaľ obžalovaný v odvolaní poukazoval na tieto rozdiely s tým, že výpovede týchto svedkov zo dňa 08.07.2014 sú zhodné navzájom a odlišné od ich výpovedí zo dňa 31.10.2014, kedy sú zasa zhodné navzájom, čo svedčí o ich nepravdivosti a o tom, že sa na výpovediach dohodli, porovnaním vyššie citovaných výpovedí možno skonštatovať, že takéto tvrdenie nie je namieste. Z vyššie citovaných výpovediach sú síce určité rozdiely navzájom či už zo dňa 08.07.2014, alebo zo 31.10.2014 v okolnosti, či obžalovaný najskôr proti poškodenému bežal s kladivom v ruke alebo nie, čo potom naopak vyvracia nejakú predchádzajúcu dohodu ako vypovedať, no v zásadnom sa všetky výpovede zhodujú a to, že obžalovaný sa zahnal sekerou na telo poškodeného, ktorý sa musel uhnúť. Pokiaľ ide o spochybňovanie pravdivosti výpovedí svedkov, lebo by si museli všimnúť výraznú farbu sekery, odvolací súd uvádza, že takýto argument sám osebe neznamená, že výpovede svedkov sú nepravdivé, zvlášť, ak takúto farbu sekery obžalovaný neuvádzal už skôr, ale až v odvolacom konaní. Naopak je potrebné uviesť, že značne nelogicky vyznieva obrana obžalovaného vzhľadom na ním popisované zlé vzťahy medzi jeho rodinou a rodinou poškodeného, že on len ukazoval sekeru poškodenému, keďže tento sa pýtal či ju

má. Napokon odvolací súd nepovažoval za nutné dopĺňať dokazovanie oboznámením trestného spisu Okresného súdu v Prievidzi č. 2T/62/2016, ktorým chcel obžalovaný poukázať na nedôveryhodnosť vypočutých svedkov, pretože niektorí nevy povedali pravdivo i v spomínanej veci. Odvolací súd zistil, že táto iná vec nie je právoplatne skončená a záver o tom, či sú pravdivé tvrdenia svedkov v tam uvedenej veci nie je v kompetencii súdu v aktuálne prejednáwanej veci. To, že citovaná trestná vec bola vrátená na doplnenie dokazovania ešte automaticky neznamená, že boli tvrdenia a výpovede svedkov v tam uvedenej veci nepravdivé.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti nepovažoval krajský súd odvolacie námietky vo vzťahu k vine obžalovaného za dôvodné. Skutkové zistenia a právne závery prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu správne a úplné, zodpovedajú výsledkom dokazovania a vzhľadom na to odvolací súd odkazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona v súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona číslo 300/2005 Z.z. v znení Zákona číslo 1/2014 Z.z.

Napokon preskúmajúc z podnetu podaných odvolaní i výrok o treste, rovnako krajský súd nezistil dôvody na jeho zmenu. Okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v mieste bydliska o ňom bližšie informácie nie sú známe. Dvakrát bol riešený v priestupkovom konaní a to v oblasti cestnej premávky, súdne trestaný nebol. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola okresným súdom priznaná obžalovanému správne poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, teda že viedol pred spáchaním skutku riadny život. Skutočnosť, že má obžalovaný spory so susedmi ešte neznamená, že nevedie riadny život. Pokiaľ ide o priestupky na úseku dopravy, vzhľadom na ich charakter, ani tieto nepovažuje krajský súd za také, ktoré by neumožňovali priznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j) Tr.zák., preto aj trest bol ukladaný v zákonnej trestnej sadzbe. Zohľadniac všetky skutočnosti majúce význam pre potrestanie obžalovaného, aj krajský súd je názoru, že úhrnný trest odňatia slobody uložený podľa § 360 ods.2 Trestného zákona s použitím § 41 ods.1 Tr. zák., § 38 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. § 37 písm. h) Tr. zák. na spodnej hranici trestnej sadzby v trvaní šesť mesiacov, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov, je primeraný a bude ním splnený jeho účel.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolania obžalovaného Z. B. a prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.